

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/588/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213210150
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalúpka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1213210150.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., Olejkárska 1, Bratislava, zast. advokátom: JUDr. Vladimírom Kánom, Námestie Martina Benku 9 - C1, Bratislava, proti odporcovi : T.. B. U., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom A. J. XX, K., zastúpený opatrovníčkou Timeou Mačicovou, pracovníčkou Okresného súdu Bratislava II, o zaplatenie istiny 50,70 eur, na odvolanie navrhovateľa voči rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 10C 143/2013-19 zo dňa 12.09.2013 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov prvostupňového konania m e n í tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov prvostupňového konania vo výške 75,08 eur do rúk JUDr. Vladimíra Kána do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 50,70 eur, náhradu trov konania 16,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 25,87 eur, na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Návrhom podaným na súd prvého stupňa 04.04.2013 sa navrhovateľ domáhal, aby bol odporca zaviazaný povinnosťou zaplatiť mu sumu 50,70 eur s príslušenstvom na tom základe, že dňa 25.06.2012 odporca cestoval vo verejnom hromadnom dopravnom prostriedku v Bratislave na linke č. 88 bez platného cestovného lístka. Odporca tak dlhuje navrhovateľovi cestovné 0,70 eur a sumu 50 eur.

Súdu sa nepodarilo zistiť pobyt odporcu, preto mu podľa § 29 ods. 2 O. s. p. ustanovil opatrovníčku Timeu Mačicovú, pracovníčku Okresného súdu Bratislava II.

Na prejednanie veci samej súd prvého stupňa nenariadil pojednávanie, pretože podľa § 115a ods. 2 O. s. p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch.

Z listinných dôkazov navrhovateľom predložených mal súd preukázané skutočnosti uvedené v návrhu. Nárok navrhovateľa vyplýva z Hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok revízora pod var. symbolom 1227422 a kontrolného cestovného lístka s platným kódom. Nenastal prípad, že by cestujúci v stanovenej lehote predložil navrhovateľovi platný časový lístok.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z. z. sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do sto násobku základného cestovného bez príplatkov.

K nezaplateniu cestovného odporcom došlo dňa 25.06.2012, teda odporca bol povinný zaplatiť cestovné 0,70 eur a sumu 50 eur.

O trovách rozhodol súd prvého stupňa rozhodol podľa § 150 ods. 2 O. s. p., v zmysle ktorého ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť. Právny zástupca navrhovateľa si uplatnil trovy konania v celkovej výške 87,88 €. Podľa názoru súdu boli takto uplatnené trovy neprimerané vysoké k uplatnenej pohľadávke ako aj tá skutočnosť, že predmet konania nie je zložitý, nevyžaduje si náročnú prípravu z hľadiska aplikácie práva, ako aj právnej argumentácie a navyše zníženie odmeny advokáta v zmysle § 150 ods. 2 O. s. p. neodporuje dobrým mravom. Cieľom súdneho konania v predmetnej veci je vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi, tak by nemal prevažovať záujem na vedení konania z hľadiska odmeny advokáta.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa náhrady trov konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, navrhol zmenu napadnutej časti rozsudku a priznanie celej náhrady trov prvostupňového konania vo výške 87,88 eura .

Poukázal na nesprávne použitie ust. § 150 ods. 2 O.s.p. súdom prvého stupňa, keď (aj v zmysle dôvodovej správy k zák. č. 384/2008 Z. z., ktorým bol s účinnosťou od 15. októbra 2008 zmenený a doplnený Občiansky súdny poriadok okrem iného aj o ust. § 150 ods. 2) toto ustanovenie možno aplikovať v prípade, ak trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka (nielen oveľa vyššiu), nešlo teda o prípad predpokladaný ustanovením § 150 ods. 2 O.s.p., použitie ktorého prichádza do úvahy minimálne pri dvojnásobnej sume trov voči pohľadávke.

Prvostupňový súd mal podľa názoru navrhovateľa o trovách konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 O.s.p. , ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok konania a priznať navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania, pričom rozsah zníženia trov v danom prípade je odporujúci dobrým mravom a možno ho považovať za nespravodlivé, neodôvodnené a neprimerané.

Odvolací súd prejednal napadnuté rozhodnutie podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je čiastočne dôvodné.

Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku resp. procesná obrana proti tvrdenému nároku. Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony nariadené súdom, potrebné na zaujatie procesného stanoviska k žalobe, k meritórnemu vyjadreniu účastníka konania, k vykonanému dôkazu, na použitie opravných prostriedkov, zaplatenie súdnych poplatkov a na hotové výdavky.

Trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva sa nemôžu posudzovať ako celok, teda aj v prípade, ak účastník má nárok na náhradu trov konania, pretože mal plný úspech vo veci, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne.

V danom prípade súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi len náhradu trov konania 16,50 eur za zaplatený súdny poplatok za návrh a za jeden úkon právnej služby v celkovej výške 25,87 eur . Zvyšok uplatnených trov konania, súd prvého stupňa podľa § 150 ods. 2 O.s.p. navrhovateľovi nepriznal.

Použitie ust. § 150 ods. 2 O.s.p. (aj v zmysle dôvodovej správy k zák. č. 384/2008 Z.z.) prichádza do úvahy v konaní, kde trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Zrejším úmyslom zákonodarcu vyplývajúcim z textu dôvodovej správy pritom bolo nepriznávanie neprimeraných trov voči pohľadávke len v sporoch o tie najnižšie sumy.

Odvolaciemu súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že v súčasnosti prebieha na súdoch pomerne značné množstvo súdnych sporov, kde predmetom konania je pohľadávka vo výške niekoľko euro, práve v ktorých konaniach vyčíslené trovy konania predstavujú niekoľkonásobok (rozhodne nie len dvojnásobok či trojnásobok) samotnej pohľadávky, práve ktoré trovy možno vzhľadom ani nie na ich samotnú výšku, ale vzhľadom na vzájomný pomer medzi výškou pohľadávky a sumou trov konania, označiť za neprimerané. Podľa názoru odvolacieho súdu je preto práve len situácia, keď suma trov konania viackrát prekročí sumu pohľadávky, ktorá je predmetom konania, oprávňujúca súd k

aplikácii ust. § 150 ods. 2 O.s.p., čo však nie je prípad súdnej veci, kde vzhľadom na výsledok konania vo veci samej sa javí primerané aplikovať len ust. § 142 ods. 1 O.s.p., vyjadrujúce zásadu zodpovednosti za výsledok konania, a teda priznanie náhrady všetkých účelne vynaložených trov konania úspešnému účastníkovi.

Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade účelne vynaložené trovy prvostupňového konania navrhovateľa v zmysle vyčíslenia advokáta (§ 151 ods. 1 O.s.p.) predstavujú okrem súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 16,50 euro, odmena advokáta v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z. za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd - návrh na začatie konania, v zmysle § 14 ods. 1 písm. a/, c/ cit. vyhl., vo výške 2 x 16,60 euro (§ 10 ods. 1), a režijným paušálom v zmysle § 16 ods. 3 cit. vyhl. vo výške á 7,81 euro za každý úkon realizovaný v roku 2013, spolu s DPH vo výške 20 % v zmysle § 18 ods. 3 cit. vyhl. spolu teda v celkovej sume 75,08 euro.

Zástupca navrhovateľa pri uplatnení a vyčíslení trov v návrhu na začatie konania uplatnil i náhradu trov za úkon právnej služby, ktorý označil „zaslanie Pokusu o zmier - výzva na zaplatenie, ďalšia porada s klientom“, náhradu za ktorý úkon resp. úkony dva nebolo možné, pre nezrozumiteľnosť a nejednoznačné označenie úkonu či úkonov priznať, pričom ani nebola preukázaná účelnosť vynaloženia trov pri týchto úkonoch.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania zmenil podľa § 220 O.s.p., keď neboli podmienky na potvrdenie ale ani zrušenie napadnutej časti rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Náhradu trov uložil odvolací súd v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť do rúk advokáta, zastupujúceho v konaní úspešného navrhovateľa.

V odvolacom konaní mal navrhovateľ len čiastočný úspech, odvolací súd preto s poukazom na ust. § 142 ods. 2 O.s.p. s použitím § 224 ods. 1 O.s.p. vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.